

denne Lov, til at faa Spørgsmaalet om Valgdagens Frihed, for at udtrykke mig kort, afgjort med det samme. Det Medlem, der ved første Behandling førte Ordet for det nye Flertal her i Salen, det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) sagde, at det var et knebent Flertal, der ved denne Lejlighed havde stemt for Valgdagens Frihed. Det ærede Medlem har huffet fejl, der var den Gang 57 Medlemmer i denne Sal, der stemte for Valgdagens Frihed, mod et Mindretal paa 37. Nu tror jeg ikke, at det ærede Medlem, naar han ser hen til det Flertal, der i Øjeblikket træffer Afgørelser her i Salen, vil kalde et Flertal paa 57 Stemmer et knebent Flertal. Det var jo al Tid mere end et relativt Flertal, det var et absolut Flertal her i Salen, der den Gang sluttede sig til de Udtalelser, der fremkom fra Mindretallet i Udvalget, om at man skulde sætte Valgdagen ind paa Loven, og naar man ser hen til, hvad det var for et Mindretal, der var imod at sætte Valgdagen ind, vil man se, at det var sammenfat af Højre og Medlemmer af Oppositionen, saaledes at Halvdelen hørte til hver Side. Altsaa var der i Virkeligheden 18—19 Medlemmer af denne Sal, der hørte til Venstre, som ved denne Lejlighed mente, at de ikke kunde slutte sig til det Ændringsforslag, der forelaa om Valgdagens Frihed, og af disse 18—19 Medlemmer var der igen en Del, som ingenlunde af principielle Grunde stemte imod Ændringsforslaget, man stemte imod det, fordi det forekom dem, at selve Ændringsforslaget var uheldig affattet. Det forelaa den Gang nemlig i en saadan Form, at man udstrakte den almindelige Arbejdsstandsning, som nu er givet paa Helligdage her i Landet, og som vilde blive udstrakt videre ved selve Lovforslaget, til selve Valgdagen, saaledes at Valgdagen i den Forstand blev Helligdag med de samme Indskrænkninger for Folks Virksomhed, som Helligdagsloven vilde faa ved det foreliggende Lovforslag. Det var ham imod af forskellige Grunde, som jeg senere skal komme til, men principielt var man ganske enig i, at man vilde have Valgdagsfrihed gennemført og gennemført paa denne Lov. I Virkeligheden tror jeg saaledes, at der ikke var mere end 6 eller 7 Medlemmer her i Salen, som den Gang vare imod det Ændringsforslag, jeg førte Ordet for, og det vilde interessere mig, det skal jeg ikke nægte, om disse 6—7 nu skulde vokse til et rigtigt Flertal, og særlig om en stor Del af Oppositionen nu vil forandre Standpunkt med for en saadan Afgørelse. Efter hvad den højtærede Justitsminister forleden bemærkede, er jeg tilhøjelig til at

tro, det er beredt paa og venter ikke andet, men indtil Afstemningen har fundet Sted, vil jeg ikke opgibe Haabet om, at der er Medlemmer, som paa dette ubundne Omraade endnu kunne blive ved det gamle og ikke foretage Forandring af deres Afstemning. Det kan være, at disse Punkter høre til, hvad man kan kalde de hemmelige Punkter i Kontrakten, og saa kan jeg forstaa, at et æret Højremedlem med megen Patos kunde erklære, at det laa udenfor Kontrakten. Det kan jo være, at Kontrakten har hemmelige Punkter; det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærker rigtig, at saadanne Kontrakter i Reglen have hemmelige Punkter, og det synes ogsaa at fremgaa af Forholdet mellem den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), men det er jo muligt, at der dog maasse er enkelte Medlemmer fra den Side, som ikke ere klare over, at der er saadanne hemmelige Punkter, og disse ærede Medlemmer vilde jo saa kunne staa paa det gamle Standpunkt og altsaa i denne Sag endnu have Øje og Øre aabent for, at der her er en Lejlighed til at vise, at de endnu have det samme demokratiste Sindelag, som de havde for et Aar siden. Den Gang blev der gjort forskellige Indvendinger imod det Forslag, som blev stillet af mig og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), og disse Indvendinger gik i 3 Retninger. Den første var den, at saaledes som dette Ændringsforslag forelaa, tog det altsor meget med. Man gjorde gældende, at det var urimeligt, at man lukkede Butikkerne og standjede alle Virksomheder paa Valgdagen, og det fordi man her til Lands var vant til at ville udøve sin politiske Valgret og ved Siden af staa en Handel af i Butikkerne o. s. v., og at der derfor ikke var nogen Grund til at holde Valgdagen som en Søndag; de skulde kunne handle den Dag som om Hverdagen, og det er der ogsaa noget, der taler for, skønt jeg ikke i og for tillægger det nogen Værdi, da det jo kun er hvert 3dje Aar, vi have Valg til Folketinget, i hvert Tilfælde normalt, og hvert 4de Aar til Lands-tinget. Man skulde ikke tro, at det kunde volde nogen stor Vanstuelighed med Hensyn til Folks Ret til at handle og gøre Forretninger, at de den Dag skulde være affaarne derfra, men hvis man lægger Vægt paa det, vil man ikke, som Forslaget er stillet i Aar, være affaarne herfra. I Aar foreslaa vi nemlig, at det hele skal indskrænktes dertil, at der indfættes en ny § 5, saalydende:

„Paa de Dage, da der foretages Valg til Folketinget, eller de samtlige valgberettigede vælge Valgmænd til Landstingsvalgene, maas